

Arrest

nr. 68 052 van 6 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Benin City op 25 mei 1983 en behorende tot de Edo etnie.

In 2002 werd u lid van de politieke partij 'People Democratic Party' (hierna PDP). U verliet de partij in 2006 en in februari à maart 2006 werd lid van de oppositiepartij 'Action Congress' (hierna AC). U kreeg de functie van 'Public Relations Officer' (hierna PR Officer) en u mobiliseerde de jeugd. Na de verkiezingen van april 2007 won het AC de post van gouverneur, maar de PDP nam hem af. Het kwam tot een rechtszaak tussen beide partijen en het AC kreeg uiteindelijk de post toegewezen in 2008.

(Z.G.), politicus bij de PDP en de 'speaker' van het 'Edo State House of Assembly', werd gevraagd om af te treden en dreigde ermee om met het AC af te rekenen. Een week later, begin maart 2010, werd

een bom gevonden in het 'Edo State House of Assembly'. U was ook aanwezig die dag. De dag nadien verklaarde u bij de 'Edo Broadcasting Service' (hierna EBS) dat (Z.G.) achter de poging tot bomaanslag zat. Rond 20 à 25 maart 2010 vond een bomaanslag plaats in een gebouw in Delta State. In dat gebouw was een meeting voorzien tussen leden van de PDP en het AC en ook u was aanwezig. Acht mensen kwamen om bij deze explosie. Later werd opnieuw een bom gevonden, deze keer in het gebouw van de EBS. Uw broer liet aan het AC weten dat u niet naar uw huis mocht gaan, omdat leden van de PDP in uw huis waren en zaken vernielden. Hierop ging u naar het huis van (J.O.), een lid van het AC, en bleef u enkele weken bij hem wonen. Toen u wat later naar de universiteit van Benin ging om een examen af te leggen, belde een vriend u op om te zeggen dat er leden van de PDP in uw huis waren en dat ze u gingen zoeken op school. Hierop vluchtte u samen met (E.O.) weg naar Libië. Op 6 september 2010 kwam u in België toe waar u op 9 september 2010 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen die u ervoer met de aanhangers van de politieke partij PDP, omwille van activiteiten die u deed voor de politieke oppositiepartij AC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de – pogingen tot – bomaanslagen niet consistent en vaag zijn.

Zo gaf u aan dat begin maart 2010 een bom werd gevonden in het 'Edo State House of Assembly' toen u er aanwezig was (gehoor CGVS, p.13). De dag nadien verklaarde u bij de 'Edo Broadcasting Service' dat (Z.G.) achter de poging tot bomaanslag zat (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd wat verder gebeurde, gaf u aan dat er ongeveer elf dagen na de gevonden bom in het 'Edo State House of Assembly' een bom gevonden werd in het gebouw van de EBS. U gaf aan dat dit rond 15 maart 2010 was en dat u daar in de buurt woonde (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd wat nadien gebeurde, gaf u aan dat er rond 20 à 25 maart 2010 een bomaanslag plaatsvond in een gebouw in Delta State waar een meeting voorzien was tussen leden van de PDP en het AC, waaronder u (gehoor CGVS, p.15). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat eerst een bom werd gevonden in het 'Edo State House of Assembly', dat nadien een bomaanslag plaatsvond in Delta State en dat u daarna verklaarde bij de 'Edo Broadcasting Service' dat de PDP de bom plaatste en dat twee dagen later een bom gevonden werd in het gebouw van de EBS (vragenlijst CGVS dd. 9/9/2010, vraag 3.5). Toen u erop gewezen werd dat de volgorde van de feiten in uw verklaringen bij het CGVS (dd. 1/3/2011) frappant verschilt met volgorde van de feiten in de verklaringen die u aflegde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS (dd. 9/9/2010), gaf u aan dat uw verklaringen bij het CGVS de juiste waren en dat men het bij de vragenlijst misschien verkeerd begreep (gehoor CGVS, p.18). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen die u aflegde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS (dd. 9/9/2010) werden voorgelezen in het Engels en dat u ook bevestigde dat deze verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen, door het verslag te ondertekenen (zie administratief dossier). Gezien het feit dat uw verklaringen betreffende de geplaatste bommen en bomexplosie niet consistent zijn en gelet op het belang van deze feiten in uw asielrelaas, maken bovenstaande tegenstrijdigheden uw asielrelaas ongeloofwaardig.

Bovendien vermoedt u slechts dat de – pogingen tot – aanslagen het werk zijn van leden van de PDP en brengt u geen enkel concreet element aan dat uw vermoedens enigszins zou kunnen staven of bevestigen.

Toen u gevraagd werd of er ooit aangetoond werd dat leden van de PDP achter de bom in het 'Edo State House of Assembly' zaten, ontweek u de vraag door te stellen dat niemand van de PDP aanwezig was die dag (gehoor CGVS, p.13). Toen daarop de vraag herhaald werd, gaf u vaag aan dat er geen bewijs was, maar dat iedereen het wist omdat zoiets nooit eerder gebeurde. Toen u gevraagd werd waarom iedereen dan dacht dat de PDP erachter zat, gaf u vaag aan dat ze oppositie waren, ze al eerder zaken vernielden en ze Edo State wilden destabiliseren (gehoor CGVS, p.13). Uit bovenstaande blijkt dat de betrokkenheid van de PDP bij deze poging tot bomaanslag op het 'Edo State House of Assembly' louter gebaseerd is op vermoedens. Toen u verder gevraagd werd wie er achter de poging tot aanslag op het gebouw van EBS zat, gaf u aan dat niemand kon zeggen wie erachter zat, maar dat iedereen geloofde dat de PDP erachter zat. U denkt dit, omdat de PDP er ook van verdacht werd achter de bom in het 'Edo State House of Assembly' te zitten (gehoor CGVS, p.14). Verder gaf u aan dat de PDP en de EBS tegen elkaar waren en dat de PDP wist dat u achter de kantoren van de EBS woonde.

Toen u gevraagd werd hoe de PDP zou weten dat u daar woonde, gaf u vaag aan dat ze uw huis kennen. Later gaf u al even vaag aan dat er soms meetings van het AC waren in uw huis (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd waarom men een bom bij de EBS zou plaatsen als men u wil treffen, gaf u aan dat u het niet weet (gehoor CGVS, p.15). Uit bovenstaande blijkt dat de betrokkenheid van de PDP bij deze poging tot bomaanslag op het gebouw van de EBS louter gebaseerd is op vermoedens. Ook de gedachte dat deze poging tot bomaanslag er één was die tegen uw persoon gericht was, is louter speculatief daar u hiervoor geen enkele andere concrete aanwijzing aanbrengt die hierop zou kunnen wijzen. Toen u tenslotte gevraagd werd wie er achter de bomaanslag in Delta State zat, gaf u aan dat het de PDP was, maar dat gezegd werd dat het militanten van de Niger Delta waren, wat niet zo was. Toen u gevraagd werd waarom u zo zeker weet dat de PDP erachter zat en de militanten van de Niger Delta, gaf u vaag aan dat ze steeds zulke zaken doen en dat bovendien hun leden en eigendommen niet geraakt werden (gehoor CGVS, p.16). Hetzelfde kan echter gezegd worden over de militanten van de Niger Delta. Later gaf u aan dat u het niet weet, maar dat u denkt dat het de PDP was (gehoor CGVS, p.16). U gaf aan dat nooit werd aangetoond dat de PDP daadwerkelijk de aanslag pleegde (gehoor CGVS, p.16). Uit bovenstaande blijkt dat ook nu weer de betrokkenheid van de PDP bij deze bomaanslag in Delta State louter gebaseerd is op vermoedens.

U slaagde er dan ook geenszins in om te overtuigen dat de PDP achter de – pogingen tot – bomaanslag zou zitten, laat staan dat u persoonlijk vervolgd werd door leden van de PDP.

Verder dient te worden vastgesteld dat u ook vaag bent betreffende de door u beweerde overige vervolging door de PDP.

U gaf aan dat (J.O.), een partijlid van het AC, na de aanslag in Delta State van uw broer vernam dat u niet naar uw huis mocht gaan, omdat leden van de PDP in uw huis zaken vernielden (gehoor CGVS, p.16). Hierop bleef u bij (J.O.) wonen tot in maart 2010 een bevriend student u liet weten dat er mensen in uw huis waren en u de school moest verlaten. Toen u gevraagd werd wie die mensen in uw huis waren, gaf u vaag aan dat het mensen van de PDP waren. Toen u gevraagd werd hoe u dat wist, gaf u aan dat uw vriend het zei. Toen u daarop gevraagd werd hoe hij dat wist, gaf u vaag aan dat de mensen bekend stonden als leden van de PDP. Toen u nogmaals gevraagd werd hoe uw vriend dat wist, gaf u al even vaag aan dat iedereen dat wist (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd wat de namen waren van de mensen in uw huis gaf u – na lang nadenken – aan dat u denkt dat één van hen de chauffeur van (Z.G.) was (gehoor CGVS, p.17). Verder gaf u aan dat u met (E.O.), een partijlid van het AC, wegluchtte na dit nieuws naar een voor u onbekend dorp. In dat dorp zei (E.O.) dat ‘de jongens’ jullie zagen, waarop u Nigeria verliet (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd welke jongens u zagen, gaf u vaag aan dat het dezelfde groep mensen was van de PDP die naar uw huis kwamen. Toen u gevraagd werd hoe u wist dat ze u zagen, gaf u al even vaag aan dat iemand van het dorp het zei en dat deze persoon wist dat ze u zochten (gehoor CGVS, p.18). Verder haalde u aan dat uw familie naar Uhi vluchtte, omdat ze u verschillende keren kwamen zoeken. Toen u gevraagd werd wie u kwam zoeken, gaf u vaag aan dat het mensen van de PDP waren. Toen u gevraagd werd hoe u dat wist, gaf u aan dat het ook al eerder die mensen waren die naar uw huis en school kwamen (gehoor CGVS, p.3). Uit bovenstaande blijkt dat u – betreffende uw beweerde vervolging door de PDP ná de drie (pogingen tot) bomaanslagen – erg vage verklaringen aflegde en geen enkel concreet en specifiek element aanbracht van door wie van de PDP en waarom u vervolgd zou worden, welke de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen.

Bovendien dienen volgende bedenkingen gemaakt te worden betreffende uw vertrek uit Nigeria.

U verklaarde dat u Nigeria verliet na de bomaanslag in Delta State eind maart 2010 (gehoor CGVS, p.11). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat u Nigeria op 4 juli 2010 verliet (dd.9/9/2010, vraag 34). Toen u hiermee geconfronteerd werd en u gevraagd werd welke verklaring de juiste is, gaf u aan dat het niet waar is en dat u in juni 2010 niet meer in Nigeria was (gehoor CGVS, p.20). Verder blijkt uit informatie die u zelf op het internet zette, dat u tot juni 2010 werkzaam was als ‘senior lecturer’ aan de universiteit van Benin City (zie administratief dossier). Toen u hiermee geconfronteerd werd, ontkende u dat u ‘lecturer’ was. Toen u met uw Facebook pagina geconfronteerd werd, gaf u aan dat u dacht dat het niet juni was en dat u dacht dat het de voorbereiding van de universiteit was en dat u dacht bij die groep te gaan (gehoor CGVS, p.20).

Uit bovenstaande blijkt dat uw verschillende verklaringen betreffende uw vertrek uit Nigeria niet coherent zijn, wat het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag bevestigt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

In het kader van uw asielaanvraag legde u een aantal scholingscertificaten voor. Deze spreken zich uit

over uw scholing, maar zijn verder niet relevant voor uw asielrelaas en houden geen verband met de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Verder legde u foto's voor waar u te zien bent aan het spreekgestoelte van de universiteit van Benin City en op een meeting van de PDP. U gaf aan dat deze foto's bewijzen dat u lid was van de PDP, wat momenteel niet betwist wordt en wat verder bovenstaande vaststellingen niet wijzigt. Verder legde u een bundel internetartikelen voor die gaan over problemen in Nigeria die door de PDP veroorzaakt zouden zijn. De artikelen betreffen enkel de algemene situatie in Nigeria en tonen uw persoonlijke problemen niet aan, wat u ook bevestigde (gehoor CGVS, p.10). Tenslotte legde u een stemkaart voor welke hoogstens een begin van bewijs van identiteit is, welke voorlopig niet in twijfel getrokken wordt. Het document is verder niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 62 en 48, §2 en §3 van de vreemdelingenwet.

In een eerste onderdeel betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal ten onrechte bedenkingen heeft geformuleerd inzake de achtereenvolgende pogingen tot bomaanslagen en ten onrechte heeft gesteld dat zijn verklaringen zoals afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) hem aan het einde van het gehoor in het Engels werden voorgelezen. Hij herhaalt dat zijn verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal met de waarheid overeenstemmen en bevestigt dat hij op het Commissariaat-generaal dezelfde verklaringen heeft afgelegd als bij de DVZ. Verzoeker voert aan dat, hoewel hij zijn handtekening heeft geplaatst onder het gehoorverslag bij de DVZ, dit verslag – in tegenstelling tot wat onderaan het verslag gedrukt staat – hem achteraf niet integraal werd voorgelezen door de ambtenaar van de DVZ. Hij stelt dat hij te horen heeft gekregen dat er geen tijd meer restte om het gehele verslag in het Engels voor te lezen. Verzoeker merkt op dat er door de DVZ geen enkele garantie wordt geboden omtrent de voldoende kennis van de Engelse taal zodat niet kan worden uitgesloten dat in hoofde van de dossierbehandelaar een misverstand is ontstaan inzake de inhoudelijke interpretatie van zijn asielverhaal.

In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal ten onrechte zijn asielbetoog aangaande het betrokken zijn van leden van de 'PDP' bij de bomaanslagen evenals zijn persoonlijke vervolging ongeloofwaardig heeft geacht. Hij stelt dat op hem niet de absolute verplichting kan rusten om het formele bewijs voor te leggen van alle feiten die hij aanvoert ter ondersteuning van zijn asielrelaas, maar dat hij een geloofwaardige en eerlijke inspanning moet verrichten om minstens aannemelijke en plausibele verklaringen af te leggen omtrent de feiten die de grondslag vormen van zijn vlucht. Verzoeker benadrukt dat hij concrete en verifieerbare elementen heeft aangereikt die erop kunnen wijzen dat hij Nigeria heeft verlaten omwille van zijn politieke activiteiten en meer bepaald dat vanuit bepaalde kringen wordt verondersteld dat de 'PDP' het brein achter de bomaanslagen kan zijn geweest. Omwille van zijn overstap van de 'PDP' naar de 'AC' is het volgens verzoeker zeer goed denkbaar dat dit door de 'PDP' niet in dank werd afgenomen en hij door de 'PDP' als een verrader werd geïsoleerd. Verzoeker verduidelijkt dat hij in het bezit was van gevoelige informatie omtrent de werking van de 'PDP' en dat hij op basis van de zeer bedreigende verklaringen van de speaker (Z.G.) op televisie openlijk heeft gesteld dat de 'PDP' verantwoordelijk was voor de bommen. Hij betoogt dat hij derhalve objectieve redenen had om aan te nemen dat men het – te midden van de bloedige en alsmaar toenemende rivaliteit tussen de 'PDP' en de 'AC' – ook op zijn persoon had gemunt.

In een derde onderdeel benadrukt verzoeker dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft gesteld dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent het tijdstip van zijn vertrek uit Nigeria. Hij benadrukt dat hij altijd staande heeft gehouden dat hij op 4 juli 2010 Nigeria verlaten heeft. Verzoeker merkt op dat er door de commissaris-generaal geen enkele garantie wordt geboden inzake de voldoende kennis van de Engelse taal in hoofde van de dossierbehandelaar zodat niet kan worden uitgesloten dat er een misverstand is ontstaan omtrent de inhoudelijke interpretatie van zijn asielverhaal.

2.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een

beslissing heeft genomen, zodat de rechtzoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker heeft inzake het tijdstip van de (pogingen tot) bomaanslagen tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Zo heeft hij blijkens de vragenlijst verklaard dat er eerst een bom werd gevonden in het 'Edo State House of Assembly', dat er in maart 2010 een bomaanslag heeft plaatsgevonden tijdens een verzoeningsmeeting tussen de 'PDP' en het 'AC' in Delta State en dat er twee dagen later een bom werd gevonden in het gebouw van de 'Edo Broadcasting Service' (administratief dossier, stuk 11, p. 2). Geheel in strijd hiermee heeft verzoeker op het Commissariaat-generaal verklaard dat er begin maart 2010 een bom werd gevonden in het 'Edo State House of Assembly', dat er rond 15 maart 2010 een bom werd gevonden in het gebouw van de 'Edo Broadcasting Service' en dat er rond 20 of 25 maart een bomaanslag heeft plaatsgevonden in een regeringsgebouw in Delta State waar een verzoeningsmeeting was voorzien tussen de 'PDP' en het 'AC' (administratief dossier, stuk 4, p. 12-15). Geconfronteerd met deze incoherentie, heeft verzoeker zijn verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal bevestigd en gesteld dat hij niet goed begrepen werd (*ibid.*, p. 18). De commissaris-generaal heeft te dezen terecht opgemerkt dat verzoeker heeft bevestigd dat zijn verklaringen zoals opgenomen in de vragenlijst juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid en de vragenlijst uitdrukkelijk voor akkoord heeft ondertekend, nadat deze aan hem in het Engels werd voorgelezen (administratief dossier, stuk 11, p.3).

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij coherente verklaringen aflegt inzake de achtereenvolgende (pogingen tot) bomaanslagen.

Het is te dezen niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing thans aan te voeren dat zijn verklaringen zoals opgenomen in de vragenlijst hem niet integraal werden voorgelezen. Dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker een kopie van de ingevulde vragenlijst heeft ontvangen en bij de aanvang van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal op geen enkele manier heeft laten weten dat er fouten in zijn verklaringen vermeld staan en uitdrukkelijk heeft verklaard dat zijn interview bij de DVZ goed is verlopen (administratief dossier, stuk 4, p. 2). Indien zijn verklaringen op DVZ niet werden voorgelezen, *quod non*, verhinderde daarenboven niet dat verzoeker zich middels een derde inlichtte omtrent hetgeen werd genoteerd teneinde eventuele foute vermeldingen aan te kaarten op het gehoor bij het CGVS.

Verzoeker beperkt zich voor het overige tot het louter verwijzen naar zijn verklaringen zoals afgelegd bij het Commissariaat-generaal en tot het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal waar hij stelt dat de commissaris-generaal ten onrechte bedenkingen heeft geformuleerd aangaande de achtereenvolgende (pogingen tot) bomaanslagen.

Voorts heeft verzoeker vage verklaringen afgelegd omtrent de betrokkenheid van de 'PDP' bij de (pogingen tot) bomaanslagen. Zo trachtte verzoeker, gevraagd of ooit werd aangetoond dat de 'PDP' achter de bom in het 'Edo State House of Assembly' zat, aanvankelijk de vraag te ontwijken door te stellen dat niemand van de 'PDP' aanwezig was die dag (*ibid.*, p. 13). Na herhaling van de vraag, verklaarde verzoeker: *"Geen echt bewijs, maar iedereen wist het"* en *"Ze waren toen oppositie en ze vernielden ook zaken in Local Governments, wilden Edo State destabiliseren"* (*ibid.*, p. 13). Gevraagd wie er achter de bom in het gebouw van de 'Edo Broadcasting Service' zat, verklaarde verzoeker: *"Niemand kon zeggen wie erachter zat, maar iedereen geloofde dat PDP erachter zat"* en *"De eerste poging waren ze hoofdverdachte en tweede ook (...) EBS steunde AC sinds ze zaak wonnen tegen PDP (...) Daarom was PDP tegen EBS en PDP wist dat mijn huis achter EBS was (...)"* (*ibid.*, p. 14). Hierop gevraagd waarom men een bom bij EBS zou leggen als ze hem wilden treffen, stelde verzoeker: *"We weten het niet"* (*ibid.*, p. 15). Voorts gevraagd wie er achter de bomaanslag in Delta State zat, verklaarde verzoeker: *"Het was PDP, maar ze zeggen dat het de militanten van de Niger Delta waren, maar dit was niet zo", "Omdat PDP steeds zulke zaken deden (...) Meestal is het PDP die erachter zit en niet de jongens van de Niger Delta, PDP riep op tot de meeting, maar hun leden en eigendommen werden niet aangetast"* en *"We weten het niet, maar we denken dat het PDP was"* (*ibid.*, p. 16).

Verzoeker beperkt zich aldus inzake de betrokkenheid van de 'PDP' bij de (pogingen tot) bomaanslagen tot het uiten van de louter algemene en ongefundeerde bewering dat vanuit bepaalde kringen wordt verondersteld dat de PDP het brein achter de bomaanslagen kan geweest zijn.

De voormelde vage verklaringen kunnen bezwaarlijk aanzien worden als een concrete aanduiding inzake de daadwerkelijke verantwoordelijkheid van de 'PDP' voor de (pogingen tot) bomaanslagen.

Verzoeker heeft tevens vage verklaringen afgelegd betreffende de vervolging door de 'PDP' waarvan hij beweert het voorwerp te zijn geweest. Gevraagd wie de mensen waren die in zijn huis waren geweest, heeft verzoeker immers verklaard: *"Mensen van PDP"* (*ibid.*, p. 17). Op de vraag hoe hij dit wist, stelde verzoeker dat zijn vriend het zei (*ibid.*, p. 17). Hierop gevraagd hoe zijn vriend het wist, verklaarde verzoeker: *"De mensen staan bekend als leden van PDP"* en *"Iedereen weet het"* (*ibid.*, p. 17). Gevraagd naar de namen van de mensen in zijn huis, stelde hij dat hij dacht dat één van de jongens de chauffeur van (Z.G.) was (*ibid.*, p. 17). Vervolgens gevraagd wie de jongens waren die hem gezien hebben in het dorp waarnaar hij weggevlucht was, verklaarde verzoeker: *"Dezelfde groep mensen van PDP die naar mijn huis kwamen"* (*ibid.*, p. 18). Op de vraag hoe hij wist dat ze hem zagen, stelde verzoeker vaag dat iemand van het dorp het zei en dat deze persoon hen kende en wist dat ze hem zochten (*ibid.*, p. 18).

Verzoeker beperkt zich te deze tot het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal waar hij stelt dat de commissaris-generaal ten onrechte zijn asielbetoon ongeloofwaardig heeft geacht en tot het uiten van de algemene en ongefundeerde bewering dat het zeer goed denkbaar is dat zijn overstap van de 'PDP' naar het 'AC' hem niet in dank werd afgenomen en hij door de 'PDP' als een verrader werd gevisieerd. Voornoemde vage verklaringen ondergraven echter verzoekers bewering dat hij persoonlijk wordt vervolgd door leden van de 'PDP'.

De commissaris-generaal heeft voorts terecht vastgesteld dat verzoeker incoherente verklaringen heeft afgelegd betreffende het tijdstip waarop hij Nigeria heeft verlaten. Zo heeft verzoeker bij de DVZ verklaard dat hij Nigeria op 4 juli 2010 verlaten heeft (administratief dossier, stuk 11) terwijl hij op het Commissariaat-generaal heeft verklaard dat hij Nigeria in maart 2010 heeft verlaten (administratief dossier, stuk 4, p. 4; p. 11; p. 17; p. 18). Geconfronteerd met deze incoherentie heeft verzoeker gesteld: *"Nee.", "In juni was ik niet meer in Nigeria"* (*ibid.*, p. 20). Het voorgaande blijkt tevens uit de informatie die verzoeker zelf op het internet heeft gezet die stelt dat hij in Nigeria het beroep van 'senior lecturer' heeft uitgeoefend van februari 2007 tot juni 2010 (administratief dossier, stuk 15).

Waar verzoeker thans voorhoudt dat hij altijd staande heeft gehouden dat hij op 4 juli 2010 Nigeria heeft verlaten, dient te worden vastgesteld dat deze bewering geenszins steun vindt in het gehoorverslag. Zoals hoger gesteld blijkt immers dat verzoeker herhaaldelijk heeft verklaard dat hij Nigeria in maart 2010 heeft verlaten (*ibid.*, p. 4; p. 11; p. 17; p. 18).

Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing inzake de door hem neergelegde documenten. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en blijft, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt weerlegd, onverminderd overeind.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert geen middel aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de *sub* 2.2.2. gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en de overige elementen in het dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS